

WYROK
z dnia 02 marca 2018 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kawa
Protokolant: Edyta Paziewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2018 roku w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 19.02.2018 r. przez wykonawcę ubiegającego się o udzielenie zamówienia **Atos Polska S.A., ul. Królewska 16, 00-103 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez **Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa**

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia- konsorcjum **S&T Services Polska sp. z o.o., Abakus Systemy Teleinformatyczne Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa** zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka

1. Oddala odwołanie
2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego Atos Polska S.A., ul. Królewska 16, 00-103 Warszawa i zalicza w poczet kosztów postępowania kwotę 15 000,00 (piętnaście tysięcy) złotych, uiszczonych przez odwołującego tytułem wpisu od odwołania

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r poz. 2164 ze zm.) na niniejsze orzeczenie w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący

UZASADNIENIE

Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, ul. Podchorążych 38, 00-463 Warszawa, dalej zwany „zamawiającym” , prowadzi postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego o udzielenie zamówienia publicznego na „Budowę Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej”, nr ref.: BF-IV-2370/3/17, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 16.05.2017 r. pod numerem 2017/S 093-182525.

W dniu 8 lutego Zamawiający przekazał wykonawcom informację o wyborze najkorzystniejszej oferty, za którą została uznana oferta wykonawców S&T Services Polska sp. z o.o., Abakus Systemy Teleinformatyczne Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa. Od takiej czynności Zamawiającego wykonawca Atos Polska S.A., ul. Królewska 16, 00-103 Warszawa, dalej zwany „odwołującym” wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. We wniesionym odwołaniu zarzucił Zamawiającemu :

1) naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 16 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie (konsorcjum) S&T Services Polska Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa i ABAKUS Systemy Teleinformatyczne Sp. z o.o., ul. Działowa 8a, 43-300 Bielsko Biała (dalej zwanych „konsorcjum S&T”), pomimo że wykonawcy ci, w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa, wprowadzili Zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że spełniają warunki udziału w Postępowaniu

2) naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia konsorcjum S&T, pomimo że w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa wykonawcy ci przedstawili informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w Postępowaniu;

a z ostrożności także:

3) naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 12 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia konsorcjum S&T, pomimo że wykonawcy ci nie wykazali spełniania warunków udziału w Postępowaniu;

4) naruszenie art. 26 ust. 3 Pzp poprzez zaniechanie wezwania konsorcjum S&T do uzupełnienia wykazu zrealizowanych zamówień zgodnie z załącznikiem nr 5 do SIWZ celem potwierdzenia spełniania warunku w zakresie zdolności technicznej.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o nakazanie Zamawiającemu :

1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;

2) wykluczenia z Postępowania konsorcjum S&T;

ewentualnie:

3) wezwania konsorcjum S&T do uzupełnienia wykazu zrealizowanych zamówień zgodnie z załącznikiem nr 5 do SIWZ celem potwierdzenia spełniania warunku w zakresie zdolności technicznej.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów na wstępie podał, że oferta Odwołującego została sklasyfikowana na drugim miejscu, tracąc do zwycięzcy 1,66 pkt. Rozstrzygnięcie w tej kwestii Zamawiającego jest błędne, gdyż zgodnie z rozdziałem II pkt 1 ppkt 2) SIWZ za spełniającego warunek w zakresie zdolności technicznej zostanie uznany Wykonawca, który *realizował w okresie ostatnich 5 lat przed upływem terminu składania ofert, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie, co najmniej jedno zamówienie w ramach jednej umowy, polegające na stworzeniu ogólnokrajowego systemu klasy C2 lub inny ogólnokrajowy system o wartości min 10 ml złotych, łączną liczbą użytkowników na poziomie min 30 tys., w tym min 2 tys. aktywnych użytkowników, jego dostawie wraz z montażem urządzeń i wykonaniu instalacji wraz z wdrożeniem.*

Odwołujący podniósł, że w wyjaśnieniach z dnia 24 maja 2017 r. Zamawiający odniósł się do wątpliwości wykonawców co do określenia „użytkownik systemu”. Zamawiający w odpowiedzi na pytanie pierwsze o treści - Jak należy rozumieć określenia "użytkownik" w sformułowaniu warunku o łącznej liczbie minimum 30.000 użytkowników, w tym minimum 2.000 użytkowników aktywnych. Czy mowa jest o liczbie obywateli, strażaków/policjantów czy też jeszcze innych podmiotów?., odpowiedział, że zgodnie z treścią projektu umowy pojęcie użytkownika dotyczy podmiotu korzystającego z systemu, tj. Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej. A zatem podmiotem korzystającym z systemu będą funkcjonariusze/strażacy oraz pracownicy cywilni Państwowej Straży Pożarnej. Następnie za pismem z dnia 30 maja 2017 r. Zamawiający dokonał wyjaśnienia opisu ww. warunku w następujący sposób:

W kolejnym pytaniu - Czy w warunku 1 przez „użytkowników” należy rozumieć dowolne osoby korzystające z systemu czy założone w systemie konta, Zamawiający podał, że pojęcie „użytkownika” odnosi się do liczby kont założonych w systemie.

W odpowiedzi na kolejne pytanie dotyczące tego - Jak w warunku pierwszym należy rozumieć „aktywnych użytkowników”. Czy sformułowanie „min 2 tys, aktywnych użytkowników” należy rozumieć w ten sposób, że we wdrożonym systemie pracuje jednocześnie 2 tysiące użytkowników, czy chodzi o to że założonych było me mniej niż 2 tys kont (w jednym momencie zarejestrowanych min 2 tys. użytkowników (nazwanych) uprawnionych do dostępu do systemu?. Zamawiający stwierdził, że Pojęcie „aktywnych użytkowników” odnosi się do sytuacji, w której jednocześnie w systemie pracuje min. 2 tys. użytkowników, którzy posiadają założone konta.

Konsorcjum S&T, na potwierdzenie spełniania ww. warunku, w ramach JEDZ oraz wykazu zrealizowanych zamówień złożonego na wezwanie Zamawiającego w trybie tzw. procedury odwróconej, powołało się na dwa zamówienia:

1. System SWD-ST będący aktualnym systemem u zamawiającego -SWD PSP - który jest systemem klasy C2, i zgodnie z zapewnieniem wykonawcy ma wartość pow. 10 mln zł i został zbudowany w okresie 31.08.2009 - 21.04.2014 (z utrzymaniem trwającym do 2017 r.) na rzecz Komendanta Głównego PSP.

2. Wdrożenie ZSRK, uruchomienie i wsparcie, szkolenie pracowników, przygotowanie metodyki oraz narzędzi do migracji, w tym wdrożenie ogólnokrajowego systemu o wartości ponad 10 mln zł z łączną liczbą użytkowników na poziomie 30 tys. w tym 2 tys. aktywnych użytkowników, jego dostawie wraz z montażem urządzeń i wykonaniu instalacji wraz z wdrożeniem dla Ministerstwa Sprawiedliwości, które według oświadczenia konsorcjum S&T zostało zakończone 29.03.2014 r. i ma wartość ponad 20 mln zł.

Odnosząc się do pozycji pierwszej wykazu Odwołujący stwierdził, że w przypadku systemu SWD-ST mamy do czynienia z zamówieniem, które zostało wykonane wcześniej niż 5 lat przed upływem terminu składania ofert (29.04.2011 r.), i którego wartość jest poniżej 10 mln zł (7 424 550 zł). Potwierdza to treść umowy na podstawie której było realizowane, znajdującej się w dokumentacji postępowania. Z racji bowiem tego, że zlecenie było wykonywane dla tego samego Zamawiającego, dysponował on materiałem źródłowym pozwalającym jednoznacznie sprawdzić warunki kontraktowe. Ponadto system SWD-ST nie jest wykorzystywany przez 30 tys. użytkowników, w tym 2 tys. aktywnych użytkowników, co ustalił Zamawiający na podstawie danych wewnętrznych. Nie ulega wątpliwości, także w ocenie Zamawiającego, że system SWD-ST nie spełnia wymagań dla systemu referencyjnego i nie mógł być wskazany na potwierdzenie warunku podmiotowego. Informacje nt. jego wartości i terminu wykonania, podane w wykazie zamówień, są ewidentnie nieprawdziwe, pomimo że wykonawca ww. systemu wchodzi w skład konsorcjum S&T (firma Abakus Systemy Teleinformatyczne Sp. z o.o.). Mamy zatem, zdaniem Odwołującego do czynienia z co najmniej z rażącym niedbalstwem przy przedstawianiu informacji nt. spełniania warunków udziału w Postępowaniu, co powinno skutkować wykluczeniem konsorcjum S&T.

Podkreślił, że zastosowanie art. 24 ust. 1 pkt 16 Pzp nie jest warunkowane wpływem na wynik postępowania, jak to ma miejsce w art. 24 ust. 1 pkt 17 Pzp. W razie przypisania wykonawcy winy umyślnej przy prezentowaniu danych związanych ze spełnieniem warunków udziału w postępowaniu sankcją jest wykluczenie bez prawa do konwalidacji oferty. Skoro z umowy i aneksów na wykonanie systemu SWD-ST wynikało jasno jaka jest jego wartość, jak również to kiedy nastąpiło jego wdrożenie, to co najmniej rażącym niedbalstwem jest zaniechanie sprawdzenia tych informacji przed złożeniem oferty.

Wskazał, że system SWD-ST nie mógł posłużyć do wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu, bo nie odpowiadał wymaganiom Zamawiającego. Natomiast wykonawca, aby go „dopasować” do SIWZ dopuścił się podania nierzetelnych informacji co do jego wartości i terminu wykonania. Dlatego powinien być wykluczony w trybie art. 24 ust. 1 pkt 16 lub 17 Pzp. W sytuacji bowiem gdyby wina umyślna nie została przypisana konsorcjum S&T to z pewnością lekkomyślnie powołał się na system SWD-ST wykazując warunki podmiotowe, a w sytuacji, gdy drugie zamówienie również nie potwierdza koniecznego doświadczenia, miało to wpływ na wynik Postępowania.

Natomiast w zakresie drugiej pozycji wykazu Odwołujący podał, że jeśli chodzi o wdrożenie ZSRK to ono również nie odpowiada opisowi warunku w zakresie zdolności technicznej. Wynika to z faktu, że system ZSRK nie obsługuje min. 30 tys. użytkowników, a ponadto przy jego wdrożeniu nie miała miejsce dostawa ani montaż urządzeń. Informacja o użytkownikach pracujących w systemie została zawarta w poświadczeniu należytego wykonania zamówienia z dnia 28.04.2016 r. złożonego na wezwanie w trybie art. 26 ust. 1 Pzp. Wynika z niej, że jest ponad 4 tys. użytkowników systemu ZSRK. W wyjaśnieniach z dnia 12 stycznia 2018 r. konsorcjum S&T podało, że są to użytkownicy aktywni w module finansowym i kadrowo-płacowym. Wskazało ponadto, że z innego modułu - wspierającego raportowanie na potrzeby statystyki sądowej - korzysta ponad 14 tys. użytkowników. Natomiast według konsorcjum S&T dodatkowo system posiada rzekomo obszar samoobsługi pracowniczej, z którego może korzystać 52 tys. użytkowników (pracowników sądownictwa). Powyższe ma świadczyć, że liczba użytkowników jest dalece większa niż postawiona w warunku, z czym nie można się zgodzić. Co więcej, także dla Zamawiającego wyjaśnienia wykonawcy były nieprzekonujące.

Zamawiający po zapoznaniu się z tłumaczeniem konsorcjum S&T, w notatce z dnia 18 stycznia 2018 r. (w aktach) uznał, że użytkownik to pracownik lub osoba, która ma już założone konto użytkownika w systemie, do którego przypisane jest hasło i identyfikator uwierzytelniający i umożliwiający logowanie się w systemie oraz taki, który może na tym systemie wykonywać działania. Natomiast sam fakt posiadania przez system możliwości założenia konta i korzystania z niego w przyszłości „nie wpisuje się w definicję użytkownika”. Zamawiający wymagał aby podmiot ubiegający się o zamówienie w dniu złożenia oferty legitymował się doświadczeniem w stworzeniu systemu, w którym założone ma konto co najmniej 30000 użytkowników, tj. pracowników /osób, aktywnie korzystających z systemu, zgodnie z odpowiedzią Zamawiającego z dn.24 maja 2017r.

System ZSRK oparty w głównej mierze o produkt SAP jest systemem modułowym. System wymaga w niektórych przypadkach zakładania osobnych kont dla poszczególnych modułów dla tego samego użytkownika/tej samej osoby. Wobec tego konkretna osoba (użytkownik) korzystający np. z modułu ERP i z modułu Raportowania musi mieć założone

konta w obydwu tych modułach. Stąd liczba użytkowników Systemu nie jest łączną liczbą kont systemowych. Firma S&T wielokrotnie w publikacjach wskazywała, że system ma 18 tysięcy użytkowników: <https://www.computerworld.pl/news/Sady-beda-dzialac-szybciej-dzieki-informatyzacji,400961.html>, co ustalił również Zamawiający, a co w żaden sposób nie spełnia wymagania SIWZ.

Komisja przetargowa Zamawiającego miała poważne wątpliwości co do spełniania warunków przez system ZSRK. Dlatego zwróciła się bezpośrednio do Ministerstwa Sprawiedliwości o udzielenie informacji. Jedynym śladem odpowiedzi jest mail z dnia 24 stycznia br., w którym Pani Marta Tyrcha poinformowała, iż łączna liczba użytkowników w zarządzaniu na systemach produkcyjnych wynosi ok. 60 tys. Wydaje się jednak, że nie jest to wartość miarodajna. Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości nie musiał bowiem znać definicji użytkownika przyjętej w SIWZ (osoby mające aktywne konta). Co więcej, raczej takiego rozumienia nie brał pod uwagę. Skoro bowiem w sądownictwie jest ok. 52 000 pracowników (liczba wskazana zarówno przez wykonawcę jak i MS), to nawet gdyby wszyscy mieli założone konta, to jest ich mniej 60 tys.

Wskazał nadto, że niezależnie od powyższego niespełniania wymogu Zamawiającego zlecenie zrealizowane przez S&T dla Ministerstwa Sprawiedliwości jest nieadekwatne do warunków SIWZ także z tego powodu, iż w ramach wdrożenia nie miała miejsca dostawa i montaż sprzętu. Ministerstwo Sprawiedliwości w dniu 1 sierpnia 2011 r. podpisało umowę nr 10 z firmą S&T Services Polska na budowę i wdrożenie systemu informatycznego rachunkowości i zarządzania kadrami w sądach powszechnych i Ministerstwie Sprawiedliwości, na której należyte wykonanie, dla potwierdzenia spełnienia warunku powołało się konsorcjum S&T. Na mocy zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 października 2013 r. (por.) powołany został Zespół Projektowy do spraw wdrożenia i utrzymania ZSRK. W skład Zespołu wchodził przedstawiciele MS oraz sądów apelacyjnych, okręgowych i rejonowych.

Do zadań Zespołu do Spraw Infrastruktury Techniczno-Sprzętowej w MS należało:

1) zapewnienie infrastruktury na poziomie centralnym zgodnie z Koncepcją Biznesową systemu ZSRK;

2) wykonywanie czynności administracyjnych oraz monitorowanie systemu ZSRK w zakresie infrastruktury sieciowej, sprzętowej oraz oprogramowania gotowego, w tym wykonywanie kopii bezpieczeństwa systemu operacyjnego i bazy danych na poziomie centralnym POPD/ZOPD (Podstawowy/Zapasowy Ośrodek Przetwarzania Danych);

Do zadań Zespołu do Spraw Infrastruktury Techniczno-Sprzętowej w Sądach Powszechnych należało:

1) zapewnienie infrastruktury na poziomie odpowiednio centralnym i sądów (lokalnych) zgodnie z Koncepcją Biznesową systemu ZSRK;

2) wykonywanie czynności administracyjnych oraz monitorowanie systemu ZSRK w zakresie infrastruktury sieciowej i sprzętowej;

3) koordynacja działań mających na celu zapewnienie działania infrastruktury zgodnie z potrzebami Roll-out.

Rozporządzenie bardzo szczegółowo określało zespoły ich zakres odpowiedzialności czy ich zadania. Powyższe wprost dowodzi iż platformę sprzętową wraz z pakietem oprogramowania dla projektu ZSRK zapewniało Ministerstwo Sprawiedliwości. Wykonawca S&T w ramach realizacji umowy w tym zakresie, odpowiadał za określenie niezbędnych parametrów konfiguracji, które przedstawił w koncepcji biznesowej poprzedzającej realizację projektu w ramach umowy.

W związku z powyższym w ramach umowy budowy i wdrożenia systemu ZSRK firma S&T nie dostarczała, ani nie montowała żadnego sprzętu, co wyłącza możliwość posłużenia się tą realizacją na potrzeby wykazania spełniania warunków udziału w Postępowaniu. Warto przy tym podkreślić, że w zakresie przedmiotowego zamówienia dla PSP wchodzi budowa infrastruktury pod potrzeby aplikacji, a sprzęt i licencje gotowe stanowią ponad połowę wartości zadania. W związku z tym zrozumiałe jest żądanie, aby wykonawca posiadał doświadczenie także w zakresie dostawy i montażu sprzętu, wyartykułowane w treści warunku udziału w postępowaniu.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i podał, że odwołanie jest niezasadne i wniósł o jego oddalenie. Odnosząc się do podniesionych zarzutów wskazał iż w Rozdziale II pkt 1 ppkt 1 SIWZ pn. „Warunki udziału w postępowaniu” podał, że w celu potwierdzenia spełniania warunku wykonawcy zobowiązani zostali do złożenia w wyznaczonym terminie „Wykazu zamówień”, którego wzór stanowił załącznik nr 5 do SIWZ wraz z dowodami potwierdzającymi czy zamówienia wyszczególnione w wykazie zostały wykonane w sposób należyty, np. referencje, a jeżeli z uzasadnionej przyczyny o obiektywnym charakterze wykonawca nie jest w stanie uzyskać tych dokumentów - stosowne oświadczenie.

Konsorcjum S&T w celu potwierdzenia spełniania powyższego warunku złożyło „Wykaz zamówień”, w którym wykazał wykonanie dwóch zamówień. Jedno z wykazanych zamówień polegało na budowie „Systemu SWD - ST będącego aktualnym systemem SWD PSP, który jest systemem klasy C2”, przy czym system został zbudowany na rzecz Zamawiającego oraz wszystkich komend wojewódzkich PSP na terenie kraju. Biorąc pod uwagę okoliczność, że zamówienie było realizowane na rzecz Zamawiającego należy stwierdzić, że komisja przetargowa, zwana dalej „Komisją”, powołana decyzją Komendanta Głównego PSP w celu dokonania wyboru oferty najkorzystniejszej, dokonując czynności badania powyższego zamówienia w zakresie potwierdzenia spełniania warunku w zakresie zdolności technicznej,

dysponowała pełną wiedzą pozwalającą na dokonanie ustaleń w zakresie możliwości uznania, czy powyższa usługa może spełniać warunek udziału w postępowaniu.

Komisja ustaliła, że przedmiotowa usługa nie spełniała warunku, gdyż nie został uznany wymóg w zakresie realizacji zamówienia o wartości min. 10 000 000,00 zł w ramach jednej umowy, realizacji zamówienia w okresie ostatnich pięciu lat przed upływem terminu składania ofert oraz liczba użytkowników tego systemu była mniejsza niż wymagane 30 tys. użytkowników. Z uwagi na powyższe ustalenia konsorcjum S&T, na podstawie art. 24 ust. 4 ustawy Pzp, zostało wezwane do wyjaśnień w zakresie pkt 1-3. W dniu 12.01.2018 r. konsorcjum S&T udzieliło wyjaśnień, które nie potwierdziły spełniania warunku w zakresie doświadczenia.

Zamawiający podkreślił, że w związku z tym iż druga z robót wskazanych w Wykazie spełniała warunek udziału to Komisja potraktowała wykazanie realizacji budowy Systemu SWD-ST jako zbyteczne, nadmierowe, a tym samym nie mogące wpływać na ostateczną ocenę oferty konsorcjum S&T w zakresie potwierdzenia dysponowania wymaganym doświadczeniem. Takie podejście Komisji miało swoje racjonalne uzasadnienie wynikające chociażby z faktu, że niezasadnym byłoby uznanie, że konsorcjum S&T spełnia warunek udziału w postępowaniu z jednoczesnym jego wykluczeniem z postępowania z powodu jego niespełniania. Tym samym brak było podstaw do wykluczenia wykonawcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 16 lub 17 ustawy Pzp.

Zamawiający podał także, że wykonawcy w celu potwierdzenia czy zamówienia wyszczególnione w wykazie zostały wykonane w sposób należyty, zobowiązani byli dołączyć do ofert dowody poświadczające wiarygodność informacji zawartych w „Wykazie zamówień”. W wykonaniu obowiązku konsorcjum S&T do oferty dołączyło dokument pn. „Poświadczenie”, w którym zawarta jest informacja, że system ZSRK został wdrożony w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz 300 sądach i w systemie pracuje ponad 4000 użytkowników. Pojawiła się zatem wątpliwość czy konsorcjum S&T spełnia warunek udziału w postępowaniu w części dotyczącej wcześniejszego stworzenia „ogólnokrajowego systemu klasy C2 lub innego ogólnokrajowego systemu (...) z łączną liczbą użytkowników na poziomie min. 30 tys., w tym min. 2 tys. aktywnych użytkowników”.

W celu jednoznacznego wyjaśnienia kwestii ilości użytkowników systemu Zamawiający zwrócił się z prośbą do Ministerstwa Sprawiedliwości, które jest beneficjentem systemu ZSRK, o informacje na podstawie, których możliwe będzie rozstrzygnięcie powyższej kwestii. W dniu 24.01.2018 r. Ministerstwo Sprawiedliwości udzieliło odpowiedzi, w której czytamy, że cyt.: „Łączna liczba użytkowników w zarządzaniu na systemach produkcyjnych wynosi ok. 60 tysięcy. Informacja z raportu grudzień 2017, obszar Ról i Uprawnień”.

Na podstawie powyższej odpowiedzi Komisja Zamawiającego przyjęła, że z systemu korzysta 60 tys. osób, które mają założone konto użytkownika w systemie, do którego

przypisane jest indywidualne hasło i identyfikator uwierzytelniający i umożliwiający logowanie się w systemie. W ocenie Komisji jest to tożsame z posiadaniem uprawnień, o których mowa w wspomnianej wcześniej odpowiedzi. Podana liczba 60 tys. osób dotyczy użytkowników w zarządzaniu na systemach produkcyjnych. W rozumieniu Komisji system produkcyjny może obejmować swoim zakresem wszelkie moduły wchodzące w skład wdrożonego systemu ZSRK, do zarządzania którymi uprawnienia, zgodnie z danymi z roku 2017 posiada liczba użytkowników wskazana powyżej.

Biorąc pod uwagę powyższe Zamawiający uznał, że konsorcjum S&T spełnia zatem warunek w zakresie zdolności technicznej. Nie ma zatem zastosowania przepis art. 24 ust. 1 pkt 12 lub art. 26 ust. 3 ustawy Pzp. Odnosząc się bezpośrednio do zarzutu, iż Zamawiający naruszył art. 24 ust. 1 pkt 17 ustawy Pzp w związku z art. 7 ust. 1 ustawy Pzp poprzez zaniechanie wykluczenia konsorcjum S&T, pomimo że w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa Wykonawcy ci przedstawili informacje wprowadzające w błąd Zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu należy uznać, że zarzut jest chybiony. Zamawiający wymagał, aby podmiot ubiegający się o udzielenie zamówienia już w dniu złożenia oferty dysponował doświadczeniem w stworzeniu co najmniej jednego systemu, w którym już założonych ma konto co najmniej 30 tys. pracowników/osób.

Ze stanowiska Ministerstwa Sprawiedliwości wynika, że w ZSRK łączna liczba użytkowników w zarządzaniu na systemach produkcyjnych wynosi ok. 60 tys. Odwołujący błędnie przyjął, że liczba aktywnych użytkowników jest tożsama z liczbą użytkowników systemu jako całości. Owa aktywność użytkowników odnosi się bowiem jedynie do warunku 2 tys. użytkowników pracujących w systemie jednocześnie. Z kolei liczba 30 tys. użytkowników odnosi się do ogólnej liczby wszystkich użytkowników systemu, w stosunku do których nie wymagano aktywności jednoczesnej. Stąd podana przez Ministerstwo Sprawiedliwości łączna liczba 60 tys. użytkowników zarządzana w systemach produkcyjnych wypełnia wymagania Zamawiającego.

Dla Zamawiającego system ZSRK stanowi jedną całość, jako przedmiot realizowanej przez Wykonawcę umowy z Ministerstwem Sprawiedliwości i nie ma przy tym znaczenia, że złożony jest on z wielu modułów do których być może wymagane jest założenie odrębnego konta.

Założeniem określenia przez Zamawiającego warunku dla łącznej liczby 30 tys. użytkowników w systemie była przede wszystkim zdolność systemu, jako całości, do założenia i utrzymywania wymaganej liczby kont. Jak wynika z przedłożonych dokumentów ZSRK wypełnia wymagania Zamawiającego w tym zakresie.

Biorąc powyższe pod uwagę Zamawiający podał, że należy stwierdzić, iż system ZSRK spełnia wymagania Zamawiającego co do łącznej liczby wymaganych użytkowników na poziomie 30 tys.

Odnosząc się do zarzutu iż robota wskazana w pkt 2 Wykazu również nie spełnia warunku udziału, gdyż *„zlecenie zrealizowane przez S&T dla Ministerstwa Sprawiedliwości jest nieadekwatne do warunków SIWZ także z powodu, iż w ramach wdrożenia nie miała miejsca dostawa i montaż sprzętu”* stwierdził, że takie stanowisko jest chybione.

W stosunku do urządzeń Zamawiający wymagał, aby Wykonawca okazał się doświadczeniem w zakresie ich montażu. Z treści §2 pkt. 2.3.2 umowy pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości a konsorcjum S&T (załącznik nr 3 do niniejszej odpowiedzi) wynika, że Wykonawca „przygotuje posiadaną przez Zamawiającego Platformę Sprzętową do wdrożenia ZSRK”. Owe „przygotowanie Platformy Sprzętowej” mieści się w katalogu żądania związanego z montażem. Rozumienie terminu montaż odnosi się m.in. do zakładania, instalowania urządzeń technicznych czy łączenia odrębnych jego części.

Przystępujący do postępowania wykonawca – konsorcjum S&T Services Polska sp. z o.o., Abakus Systemy Teleinformatyczne Sp. z o.o., ul. Postępu 21D, 02-676 Warszawa, który poparł stanowisko zamawiającego i wniósł o oddalenie odwołania.

Krajowa Izba Odwoławcza rozpoznając złożone odwołanie na rozprawie i uwzględniając dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przesłaną przez Zamawiającego, oświadczeń stron i przystępującego podane do protokołu rozprawy, ustaliła i zważyła co następuje.

Odwołanie jest niezasadne i podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp. Izba stwierdziła nadto, że Odwołujący posiada interes we wniesieniu środków ochrony prawnej w postaci odwołania, a Przystępujący poprzez zgłoszenie przystąpienia wykazał interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść strony do której przystąpił.

Na wstępie wskazać należy, że złożenie nieprawdziwych informacji przez wykonawcę w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest przesłanką umożliwiającą jego wykluczenie z postępowania. Przed nowelizacją z lipca 2016 r. podstawą do wykluczenia takiego wykonawcy był art. 24 ust. 2 pkt 3) ustawy Pzp, a obecnie podstawa w tego rodzaju czynności znajduje się w art. 24 ust. 1 pkt 16) i 17). Obie regulacje – stara i nowa chociaż literalnie różne to jednak w świetle wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 4 maja 2017 TSUE C-387/14 r., różnica ta w praktyce nie jest aż tak znaczna.

Nowe podstawy wykluczenia wykonawcy z powodu złożenia nieprawdziwych informacji zostały zawarte w art. 24 ust. 1 pkt 16) i pkt 17) ustawy Pzp. Zgodnie z ich treścią z postępowania o udzielenie zamówienia wyklucza się odpowiednio: „wykonawcę, który w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawieniu informacji, że nie podlega wykluczeniu, spełnia warunki udziału w postępowaniu lub obiektywne i niedyskryminacyjne kryteria, zwane dalej „kryteriami selekcji”, lub który zataił te informacje lub nie jest w stanie przedstawić wymaganych dokumentów” oraz „wykonawcę, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia”.

Opierając się na powyższym wyroku TSUE uznać należy, że wykładnia tego przepisu winna zmierzać do tego, iż wykluczenie wykonawcy z powodu złożenia nieprawdziwych informacji może mieć miejsce w sytuacji, kiedy dany wykonawca dopuścił się niedbalstwa mogącego mieć decydujący wpływ na decyzje w sprawie wykluczenia, wyboru lub udzielenia zamówienia publicznego, bez względu na to, czy naruszenie przepisów przez tego wykonawcę miało charakter umyślny. W obecnej sytuacji odmiennie niż to miało miejsce w sytuacji możliwości wykluczenia na podstawie przepisu art. 24 ust 2 pkt 3 Pzp nie jest konieczne wykazywanie winy umyślnej wykonawcy. Wystarczy wykazanie niedbalstwa. Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 17 z postępowania wyklucza się wykonawcę który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd zamawiającego, mogące mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ustawodawca, zrezygnował zatem z przesłanki winy wykonawcy, a wystarczające jest jedynie wykazanie, iż działanie wykonawcy było lekkomyślne lub niedbałe.

W powyższym przepisie brak jest przesłanki wpływu na wynik postępowania, która została zastąpiona ogólną przesłanką wpływu na decyzje podejmowane przez zamawiającego. Zatem po nowelizacji wykluczeniu podlega wykonawca, który przez złożenie nieprawdziwych informacji w sposób istotny wpłynął na decyzje zamawiającego, ale niekoniecznie informacje te miały wpływ na wynik postępowania. Zgodnie z art. 57 ust. 4 lit i) Dyrektywy 2014/24/UE wykluczeniu podlegać winien wykonawca, który przedstawił zamawiającemu wprowadzające go w błąd informacje, które mogą mieć istotny wpływ na stanowisko w sprawie wykluczenia z postępowania. Tym samym o podstawie do wykluczenia na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 17) ustawy – Prawo zamówień publicznych można mówić wówczas, gdy wykonawca przedstawi zamawiającemu informacje wprowadzające w błąd i mogące mieć wpływ na decyzje w sprawach wymienionych w art. 57 ust. 4 lit. i) Dyrektywy.

Natomiast jeśli chodzi o podstawę wykluczenia z art. 24 ust.1 pkt 16 to wskazać należy, że przepis ten także zawiera przesłankę pozwalającą na wykluczenie wykonawcy z uwagi na złożenie nieprawdziwych informacji. Dotyczy on jednak zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wykonawcy poprzez celowe wytworzenie u zamawiającego mylnego przekonania dotyczącego stanu faktycznego związanego z sytuacją wykonawcy. Jednakże nie dotyczy to sytuacji przypadkowego wprowadzenia zamawiającego w błąd np. na skutek nieporozumienia, czy złej interpretacji wymagań. Dotyczy natomiast działania wykonawcy ukierunkowanego na przedstawienie zamawiającemu określonych nieprawdziwych informacji ukierunkowanych na błędne wytworzenie u zamawiającego przekonania o spełnianiu przez wykonawcę warunków udziału w postępowaniu.

Oceniając w świetle powyższego zasadność podniesionych w odwołaniu zarzutów i żądań Izba uznała ich niezasadność, w szczególności z powodu braku przedstawienia jakichkolwiek dowodów potwierdzających zasadność ich podniesienia.

Wskazać należy, że Odwołujący wywodząc niespełnianie przez wykonawcę – przystępującego, warunków udziału w postępowaniu nie podniósł jako głównego zarzutu z art. 24 ust.1 pkt 12, lecz brak spełnienia warunków udziału w postępowaniu próbował wywodzić z zarzutów podania przez Przystępującego nieprawdziwych informacji. Jako podstawowe Odwołujący wskazał zarzuty z art. 24 ust.1 pkt 16 i 17, a zarzut z pkt 12 ww. przepisu wywiódł tylko z ostrożności procesowej. Powyższe wskazuje na próbę wykazania potrzeby wykluczenia wykonawcy z postępowania, nie z rzeczywistego braku wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu, lecz z podania nieprawdziwych informacji w tym zakresie.

Podkreślić należy, że Przystępujący dla wykazania spełniania warunków udziału wskazał w Wykazie wykonanie dwóch zamówień. Jedno z wykazanych zamówień polegało na budowie „Systemu SWD - ST będącego aktualnym systemem SWD PSP, który jest systemem klasy C2” wykonanym dla Zamawiającego, a drugie system ZSRK wdrożony w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz 300 sądach.

Niewątpliwym jest, że w świetle dokonanych przez Zamawiającego ustaleń oraz posiadanej wiedzy wykazana realizacja zamówienia pierwszego SWD-ST nie potwierdzała spełnienia w żadnym z postawionych wymagań SIWZ warunku udziału w postępowaniu.

Przystępujący, przedstawienie tej usługi na potwierdzenie spełnienia warunku udziału uzasadniał tym, że za datę upływu realizacji zamówienia winna być uznana data upływu okresu gwarancji oraz, że do wartości zamówienia winna być zaliczone wszystkie roboty wykonywane przez Przystępującego dotyczącego tego zamówienia. Ponadto wskazywał iż na takie rozumienie powalała treść postanowień SIWZ, która winna mieć pierwszeństwo, przed treścią wyjaśnień Zamawiającego. Przystępujący podkreślił, że usługa ta została wskazywana w oparciu o pierwotną treść warunku podaną w SIWZ. Rozbieżności

interpretacyjne nie mogą uzasadniać stanowiska Odwołującego, że wykonawca prezentując swoją logikę interpretacyjną w zakresie okresu realizacji zamówienia działał z winy umyślnej przy prezentowaniu danych związanych ze spełnieniem warunków udziału w postępowaniu i miał na celu wprowadzenie Zamawiającego w błąd.

Zamawiający w świetle powyższej sytuacji oraz faktu, że dla wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu wystarczającym było wykazanie się realizacją tylko jednej usługi to realizację budowy Systemu SWD-ST uznał jako zbyteczne i nadmiarowe, a tym samym nie mogące wpływać na ostateczną ocenę oferty konsorcjum S&T. Równocześnie stwierdził, że niezasadne byłoby wykluczanie wykonawcy, który wykazał spełnienie warunku udziału drugą usługą wskazaną w Wykazie.

Zdaniem Izby wykonawca niewątpliwie przedstawił zamawiającemu nieprawdziwe informacje. Za niezasadne należy uznać podejście Zamawiającego, iż jeśli co najmniej jedna z wielu przedstawionych robót/usług dla potwierdzenie spełniania warunków udziału w postępowaniu potwierdza spełnianie warunków, to pozostałe pozycje z wykazu nie mają znaczenia dla oceny postępowania wykonawcy. Niewątpliwym jest, że wykonawca każdą robotą/usługą Wykazu zamierza potwierdzać spełnienie warunku, więc każdą taką usługę czy robotę należy ocenić z taką samą starannością. Złożona oferta winna zawierać poprawne i prawdziwe informacje w każdym zakresie.

Zdaniem Izby, złagodzenie tej sytuacji może nastąpić w sytuacji, kiedy wykonawca wykonywał wykazaną usługę czy robotę na rzecz tego samego zamawiającego, gdyż w takiej sytuacji trudno uznać, iż w takim stanie faktycznym może nastąpić wprowadzenie w błąd zamawiającego w myśl przepisów z pkt 16 jak i 17 ust.1 art. 24 Pzp, kiedy Zamawiającemu znane są wszystkie szczegóły usługi wskazanej za referencyjną.

W takiej sytuacji za wyrokiem KIO z dnia 09.03.2017 r., sygn. akt KIO 345/17 Izba uznała, że w sytuacji kiedy wykonawca powołuje się na wykonywanie zamówienia u zamawiającego do którego składa nową ofertę, to nie można uznać wprowadzenia w błąd takiego zamawiającego, gdyż zamawiający mógł samodzielnie ustalić, w oparciu o wiedzę znaną z urzędu, okoliczności wynikające z dokumentów złożonych przez wykonawcę.

Powyższe oznacza, że samo podanie nieprawdziwych informacji nie może skutkować wykluczeniem wykonawcy, niezbędne jest jeszcze wystąpienie skutku w postaci wprowadzenia zamawiającego w błąd. Zasadność takiego stanowiska wynika także z kwestii, że przy innej interpretacji powyższych przesłanek to każde niewykazanie spełniania warunku udziału w postępowaniu przez wskazaną usługę/robotę czy dostawę, automatycznie powodowałoby wykluczenie wykonawcy z postępowania z powodu podania nieprawdziwych informacji. Takie stanowisko jest oczywiście niezasadne, gdyż sam ustawodawca wskazał odrębne podstawy prawne do wykluczenia wykonawcy z powodu niespełnienia warunków udziału w postępowaniu (art. 24 ust.1 pkt 12), a osobne w zakresie

wykluczenia z powodu złożenia nieprawdziwych informacji wprowadzających zamawiającego w błąd(art. 24 ust.1 pkt 16 i 17).

Zamawiający uznał, że druga wykonana usługa system ZSRK wdrożony w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz 300 sądach, potwierdziła spełnianie warunku udziału w postępowaniu. Na wstępie zdaniem Izby wskazać należy, że Odwołujący kwestionując zasadność stanowiska Zamawiającego w tym zakresie nie przedłożył jakiegokolwiek dowodu mogącego potwierdzić zasadność podnoszonych w tym zakresie zarzutów. Zdaniem Izby, Odwołujący na którym spoczywał obowiązek ciężaru dowodu miał możliwości w tym zakresie, np. chociażby poprzez zwrócenie się do Ministerstwa Sprawiedliwości z pytaniami nawiązującymi do podniesionych co do tego systemu zarzutów w odwołaniu, czego jednak nie uczynił.

W zakresie tego systemu kwestionowaniu przez Odwołującego podlegała kwestia dotycząca braku spełnienia warunku w zakresie ilości użytkowników systemu oraz wykonywania usługi montażu urządzeń tego systemu. W tym zakresie Odwołujący podał, że wg. dostępnych informacji i ustaleń samego Zamawiającego takich użytkowników jest około 18 tys. Informacja z Ministerstwa Sprawiedliwości jakoby w systemie ZSRK pracowało 60 tys. użytkowników wskazuje, że połączono w jedną pulę użytkowników zarówno „operacyjnych” czyli tzw. nazwanych oraz tych, którzy jako pracownicy korzystają z funkcjonalności systemu kadrowo- płacowego jako funkcjonalności samo-obsługi personalnej.

Izba w tym zakresie ustaliła, że Zamawiający w wyjaśnieniach z dnia 30.05.2017 r. zdefiniował pojęcie „użytkownika” jako odnoszące się do liczby założonych kont w systemie, bez dalszego ich dookreślenia. Z powyższego należy wywieść, że pojęcie „użytkownika” odnosi się de facto do liczby aktywnych, zarejestrowanych w systemie kont. Celem wyjaśnienia ilości użytkowników systemu Zamawiający wystąpił z prośbą o podanie takich informacji do jego użytkownika Ministerstwa Sprawiedliwości (MS). W parciu o te wyjaśnienia z dnia 24.01.2018 r. ustalono, że łączna liczba użytkowników w zarządzaniu na systemach produkcyjnych wynosi ok. 60 tysięcy. Każdy pracownik MS ma własne konto personalne zawierające oprócz danych osobowych, także wszelkie informacje co do historii jego zatrudnienia, płac, itd. Konta te są aktywne, gdyż podlegają ciągłej aktualizacji. Takich kont pracowniczych jest ok. 52 tys. – taka liczba osób pracuje w MS. Z powyższego należało wywieść, że z tego systemu nie tylko może korzystać ponad 50 tys. użytkowników, ale stwierdzono, że w systemie przetwarzane są dane około 52 tys. pracowników MS. Ponadto z systemu korzystają i są w nim zarejestrowani komornicy i notariusze. Nadto ZSRK oparty w głównej mierze o produkt SAP jest systemem modułowym i tym samym jedna osoba może mieć więcej kont użytkownika, mając je w różnych modułach– dotyczy to w szczególności osób funkcyjnych. Każda z osób korzystających z systemu – wg. ilości wskazanej przez MS i

ustalonej przez Zamawiającego ma założone konto użytkownika w systemie, do którego przypisane jest indywidualne hasło i identyfikator uwierzytelniający i umożliwiający logowanie się w systemie. Niewątpliwym jest, że postawienie przez Zamawiającego wymagania co do min. liczby 30 tys. użytkowników w systemie, była przede wszystkim potrzeba wykazania zdolności systemu, jako całości, do założenia i utrzymywania ww. wymaganej liczby kont.

W tym stanie rzeczy Izba uznała, że Zamawiający zasadnie uznał, iż Przystępujące konsorcjum S&T wskazało dla wykazania spełnienia warunku udziału w postępowaniu, wykonanie systemu z którego korzysta wymagana w SIWZ liczba co najmniej 30 tys. użytkowników. Dalsze ustalenia Zamawiającego w tym zakresie Izba poczytuje jako własne, bez potrzeby ich ponownego przywoływania.

W tym zakresie wskazać należy także na stanowisko Odwołującego, który formułując ten zarzut nie miał sam przekonania co do jego zasadności. W odwołaniu odnosząc się między innymi do ilości użytkowników systemu podanych przez MS podał, że liczba 60 tys. użytkowników, o której mowa w odpowiedzi Ministerstwa Sprawiedliwości „*Wydaje się jednak, że nie jest to wartość miarodajna*”. Jednakże jakiegokolwiek próby ustalenia czy wyjaśnienia z MS tej kwestii nie podjął.

Natomiast w zakresie kolejnego zarzutu odnoszącego się do systemu ZSRK dotyczącego tego, że w ramach wdrożenia nie miała miejsca dostawa i montaż sprzętu, Izba uznała, że nie została wykazana zasadność tego zarzutu.

Zamawiający odnosząc się do tego zarzutu podał, że przedmiotem dostaw była realizacja systemu w ramach umowy o dzieło, gdzie wykonawca w oparciu o sprzęt i infrastrukturę zapewnioną przez Zamawiającego miał wykonać wszelkie czynności, aby można było uruchomić działanie systemu ZSRK. Z treści §2 pkt. 2.3.2 umowy pomiędzy Ministerstwem Sprawiedliwości a konsorcjum S&T wynika, że obowiązkiem wykonawcy było przygotowanie posiadanej przez Zamawiającego Platformy Sprzętowej do wdrożenia ZSRK. Zamawiający uznał, że „przygotowanie Platformy Sprzętowej” mieści się w katalogu żądania związanego z montażem, gdyż pojęcie montaż odnosi się m.in. do zakładania, instalowania urządzeń technicznych, czy łączenia odrębnych jego części.

Przystępujący oprócz poparcia stanowiska w tym zakresie przedłożył 5 dokumentów mających stanowić dowody potwierdzające, iż przy wykonywaniu systemu ZSRK wykonawca wykonał montaż urządzeń. Z powyższych dowodów wynikało także, iż w tamtym postępowaniu zaistniała sytuacja, że wykonawca tego systemu musiał nie tylko zmontować urządzenia, ale także zakupić serwer wraz z półką rakową, aby system mógł zafunkcjonować. Odwołujący oprócz zanegowania przydatności tych dowodów nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu przeciwnego z którego wynikałaby inna treść realizacji systemu ZSRK niż to wynikało z ustaleń Zamawiającego i dowodów Przystępującego. Zdaniem Izby jednoznacznie wykazano, że Zamawiający udostępnił wykonawcy tego

zamówienia tylko platformę, a po stronie wykonawcy leżało wykonywanie czynności związanych z dokonaniem fizycznej konfiguracji i montażu urządzeń wchodzących w jej skład.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia Izba uznała, że Konsorcjum S&T spełniło warunek w zakresie zdolności technicznej i tym samym także zarzut naruszenia przepisu art. 24 ust. 1 pkt 12 lub art. 26 ust. 3 ustawy Pzp nie potwierdził się.

Zgodnie z treścią art. 192 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, Krajowa Izba Odwoławcza uwzględnia odwołanie w sytuacji, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, co – ze wskazanych wyżej względów – nie miało miejsca w przedmiotowym postępowaniu.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania i ustalenia, Izba postanowiła jak w sentencji wyroku, orzekając na podstawie przepisów art. 190 ust.7, 191 ust.2 i 192 ust. 2 ustawy Pzp,.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, oraz w oparciu o przepisy § 3 pkt.1a) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 roku w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238 ze zm.).

Przewodniczący